

עין משפט
גר מצוה

מוז:

כירה פרק שלישי שבת

מסורת הש"ס

גם א"ר מ"ר פ"ב ח"א שנת
הלכה כה ופנה שם
טושי"ט שם פ"ד ו' ופ"ק
ט'
ב מ"ר ש"ס ג' ט' טו'
טושי"ט שם פ"ק ו'
ב א"ר מ"ר ש"ס פ"ה הלכה
א"ר מ"ר ש"ס טושי"ט
א"ר מ"ר ש"ס פ"ה הלכה
א"ר מ"ר ש"ס פ"ה הלכה
א"ר מ"ר ש"ס פ"ה הלכה
א"ר מ"ר ש"ס פ"ה הלכה

ר'בן שמעון בן גמליאל אומר אם
מייירי צרפ"י וקשה ק"ת דהיינו פליגי כולי האי דמר מתיב
חטאת ומר שרי אפי' נכחה ועוד
ועוד תקשה לר' יהודה הך צרייחא
לומר דהיי קאמר לעיל הא ר'ב
ושמואל דלמרי מרוביהו המחזיר מטה
של טרסיים צננת חייב חטאת
כשאינו רפוי ואם כן צרפ"י און סברא
להחיר לכתולה:

אבל אסור וולא יתקע ואם תקע חייב חטאת
רשב"ג אומר יאם היה רפוי מותר בי רב תמא
הוה מטה גלגלייתא הוה מהדרי לה ביומא
טבא א"ל הווא מדרבנן לרבא מאי דעתך
בנין מן הצד הוא נהי דאיסורא דאורייתא
ליבא איסורא דרבנן מיהא איבא אמר ליה
אנא כרשב"ג סברא לי דאמר אם היה רפוי
מותר: מתני' א: ונתנין כלי תחת הנר
לקבל ניצוצות ולא יתן לתוכו מים מפני שהוא
מכבה: גמ' והא קמבטל כלי מריכנו אומר
רב הונא בריה דרב יהושע ניצוצות אין בהן
מומש: ולא יתן לתוכו מים מפני שהוא
מכבה: לימא תנן חטמא כרבי יוסי דאמר
גורם לכיבוי אסור וחטמא אימור דאמר ר'
יוסי בשבת בערב שבת מו אמר ובי תימא
הבא נמי בשבת והתניא ונתנין כלי תחת
הנר לקבל ניצוצות בשבת ואין צריך לומר
בע"ש ולא יתן לתוכו מים מפני שהוא
מכבה מע"ש ואין צריך לומר בשבת אלא
אמר רב אשי אפילו תימא רבנן שאני הכא
מפני שמקרב את כיבוי:

יסקע. בחוק על ידי ימדות שקורין קיי"ש: מטה גלגלייתא. טורגדיין
והוא כעין של טרסיים: מן פלד. מפני שאינה תקועה והמדהקה בחוק
קרי לה מן הצד כלומר ע"י שינוי: גמ' והא ק"ת מבעל כלי מטיכנו.
דלא יוכל לטעו משם כל היום דעשה כמים לניצוצות לימא תהוי
תיובתיה דרב חסדא דאמר צפירקין
דף (מ.ג.): און כפן ממש. משכנו
ומותר לטעון: כרבי יוסי. בכל כתי
הקדש דקמני עושה ממיה בכל
הכלים זין מלאין זין ריקין כדי
שלא תעבור הדליקה רבי יוסי אומר
כלני חרס חדשים מלאים מים שאין
יכולין לקבל האור והן מתקדשים
ומכנין את הדליקה: בערב שבת.
כגון זה שנתן המים מבעדו יוס
בכלי תחת הנר: ובי קימא הכא נמי.
אין נתנין לתוכו מים צננת קאמר
ור' יוסי הוה: וספניא. אפילו בע"ש
אסור ואי לגרס כינוי מדמית לה
אפילו כרבי יוסי לא מיתוקמה דבע"ש
לא אמר רבי יוסי: אלא אמר רב
אשי. ממתנין אפילו לרבנן דלא דמי
לגרס כינוי דהתם כי מתי דליקה
לכלים דליקה הוה דפקעה לכו וגרמא
בעלמא הוה אכל זה שנתן המים ממש
תחת הנר מכנה משתה הוה וגריה
מבעדו יוס אטו משתה: וספניא
אם כינוי. וימן כינוי להדיא וזה
ליה מכנה ממש אי הוה יחיב
ליה צננת:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה רשב"ג ובי
ידיה קצ"ה ע"י לקמן דף
ק"ה פ"ה: שם ב"ר"ה ב"ה
טושי"ט ובי א"ל קריא
היימא ע"י לעיל דף טו ע"י
הוספת ד"ה מתמטה:

מוסף רש"י

מטה גלגלייתא. הוא שם
המטה ומתקין ממתנין
ואספנין ועינין און מתנין
ומתנין און קצ"ה פ"ה:
לקבל ניצוצות. אפילו
הטעם מן הנר כדי שלא
ידלק מה שממיה וישיב
מ"ה. והא קמבטל כלי
מריכנו. שיהי מים תחתה
לעולם ועד וישיב מטה
טושי"ט מ"ה דלמי לומר כן
דכ"ה ט"ה פ"ה ד"ה ע"י
כ"ה
כמה טושי"ט את החמין
בשבת דלומר זכ"ה דאמר
למטען זכ"ה המוסף הכל.
גריה ע"י יעמן דתמן ד"ה
ט'.

רב נסים גאון

לימא תנן חטמא כרבי יוסי
דאמר גרם כיבוי אסור.
עיקר דיליה במשה ספר
כל כתיב הקדש ודף ונתנין
ר' יוסי אומר בכלי חרש
חרשים מלאים מים. שאין
יכול לקבל את האור והם
מתקדשין ומכנין את
החמין. ויבטל רבי ר'
יוסי סבר כרבי יוסי אסור.
שליק פרק כירה

לימא תנן חטמא כרבי יוסי
דאמר גורם לכיבוי אסור.
הוה מני למומר ולעעמין הא רבי
יוסי גופיה לא אמרה אלא דליקה
משום דאדם צהול על ממונו אי
שריף ליה אחי לכבויה והכי מפרש
למגור דהא יש כלי תחת הנר ואינו
בכל כתיב (לקמן ק"ה): אכל הכא ליכא
למגור דהא יש כלי תחת הנר ואינו
צהול ובכמה מקומות כהש"ס יכול
לומר ולעעמין ואינו אומר:

מפני שמקרב את כבוי. פירוש
דגורין ע"ש אטו שנת
ובשנת יכול לנכ' לדי כינוי אס יגניה
הכלי צננת נפילת הניצוצות ואם
חומר מאי שנת שריי' דיו וסממנים
ופריסת מלודא דשריין צפ"ק דף ו':
עם השמש והכא אסרין מע"ש שלא
ינא לעשות צננת תחת הנר פור"ת
דהתם ליכא למיחש שמה יעשה כן
בשנת דהא אכ מלאכה הן אכל הכא
צננת למיחש דלא דמי איסור כל כך
במה שנתו כלי תחת הניצוצות ואיכא
למיחש שמה ינא לדי כינוי שיתחיל
לימן המים קודם נפילת הניצוצות
וקודם גמר הנמיה יפלו ומכנה
כידים או שיגניה הכלי עם המים
כנגד הניצוצות כדפרישית ואף על גב
דנאחזו כינוי אין זו חובב חטאת ל'
שמעון דמלאכה שאינה גריכה לגופה
הוא הממירו אטו כינוי החיוב חטאת
ואע"ג דהי גזירה לגזירה קיס ליה
לרבנן דהא שייך למגור טפי ורש"י
דפי' דהוה מכנה ממש לאו דוקא
אלא כלומר שיוכל לנכ' לדי כינוי
ור"ת גרים כפירוש ר"ה מפני שמקרב
כינוי דהתם הוה דשרי לעשות מחיה
מכלים שיש צננון מים שאינו מכנה
ללוס עד שיתקעו הכלים אכל הכא

הדרן עלך כירה

רבינו הגנאל

הדרן עלך כירה

במה עומנין ובמה לא
טומונין לא בכפת ולא בכובל לא
במולה ולא בסיד ולא בחול בין לחין בין
יבשין ולא בתבן ולא בוגין ולא במוכין ולא
בעשבין בזמן שהן לחין אבל טומונין בהן
כשהן יבשין: גמ' איבעיא להו גפת של
זיתים תנן אבל דשומשמן שפיר דמי או
דילמא דשומשמן תנן וכל שכן דזיתים
ת"ש דאמר ר' יודא משום חד דבי ר' ינאי
קופה שטמון בה אסור להניחה על גפת של
זיתים ש"מ של זיתים תנן לעולם אימא לך
ה"לענין הטמנה דשומשמן גמי אסור לענין
אסוקי

במה עומנין ובמה לא
טומונין לא בכפת ולא בכובל לא
במולה ולא בסיד ולא בחול בין לחין בין
יבשין ולא בתבן ולא בוגין ולא במוכין ולא
בעשבין בזמן שהן לחין אבל טומונין בהן
כשהן יבשין: גמ' איבעיא להו גפת של
זיתים תנן אבל דשומשמן שפיר דמי או
דילמא דשומשמן תנן וכל שכן דזיתים
ת"ש דאמר ר' יודא משום חד דבי ר' ינאי
קופה שטמון בה אסור להניחה על גפת של
זיתים ש"מ של זיתים תנן לעולם אימא לך
ה"לענין הטמנה דשומשמן גמי אסור לענין
אסוקי

במה עומנין ובמה לא
טומונין לא בכפת ולא בכובל לא
במולה ולא בסיד ולא בחול בין לחין בין
יבשין ולא בתבן ולא בוגין ולא במוכין ולא
בעשבין בזמן שהן לחין אבל טומונין בהן
כשהן יבשין: גמ' איבעיא להו גפת של
זיתים תנן אבל דשומשמן שפיר דמי או
דילמא דשומשמן תנן וכל שכן דזיתים
ת"ש דאמר ר' יודא משום חד דבי ר' ינאי
קופה שטמון בה אסור להניחה על גפת של
זיתים ש"מ של זיתים תנן לעולם אימא לך
ה"לענין הטמנה דשומשמן גמי אסור לענין
אסוקי

הדרן עלך כירה

הדרן עלך כירה

במה עומנין ובמה לא
טומונין לא בכפת ולא בכובל לא
במולה ולא בסיד ולא בחול בין לחין בין
יבשין ולא בתבן ולא בוגין ולא במוכין ולא
בעשבין בזמן שהן לחין אבל טומונין בהן
כשהן יבשין: גמ' איבעיא להו גפת של
זיתים תנן אבל דשומשמן שפיר דמי או
דילמא דשומשמן תנן וכל שכן דזיתים
ת"ש דאמר ר' יודא משום חד דבי ר' ינאי
קופה שטמון בה אסור להניחה על גפת של
זיתים ש"מ של זיתים תנן לעולם אימא לך
ה"לענין הטמנה דשומשמן גמי אסור לענין
אסוקי

הדרן עלך כירה

הניצוצות כוסים מים נכבין, ובכלים עד שיתקעו. וק"ל דהילכתא כר"ש דאפילו במקצה מחמת מראס שרי, ואין הלכה כר"ש במקצה מחמת איסור כגון נר מנויה ומפוט שהרליקו עליהן באותה שבת ויבטל מטה שיהיה למעט, וכר"ש שחייב דיוון לישראל דבר המחזיר לקדש ויבטא בהן, ומקצה מחמת איסור הן. ויבטלן ממי שחשך בדרך פליגי בה רב אחא ורבינא, חד אמר כבילה שבת הילכתא כר"ש בר מקצה מחמת מראס, וחד אמר אפילו במקצה מחמת מראס נמי הילכתא כר"ש בר מקצה מחמת איסור בלבד, וק"ל דכל התורה רב אחא לחומרא ורבינא לקולא, והילכתא כרבינא לקולא בר מתי תלת אופצא כו'. ואע"ג דעדלא ולוי ורב אחא רחב כו' יודרה, הא שמואל ודעירי ור' יוחנן אמרו הילכתא כר"ש שמעון, ורבינא הוה בתראא פסק הילכתא כר"ש שמעון דאמרין, לפיכך כל מקצה מותר לבר מקצה מחמת איסור כמו שפירשני. ומקצה מחמת חסרון כוס מורה ר' שמעון, ונתנוחת ונכרין כדאמרין. הדרן עלך כירה

הדרן עלך כירה